

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 80 Din. V inozemstvo: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo v Dolnji Lendavi. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4.

Cena oglasov: stran: cela 400 Din., pol 200 Din., četrt 100 Din.; mali oglasi do 20 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din.; med tekstem vsaka reč 2 D. Pri večkratni objavi popust.

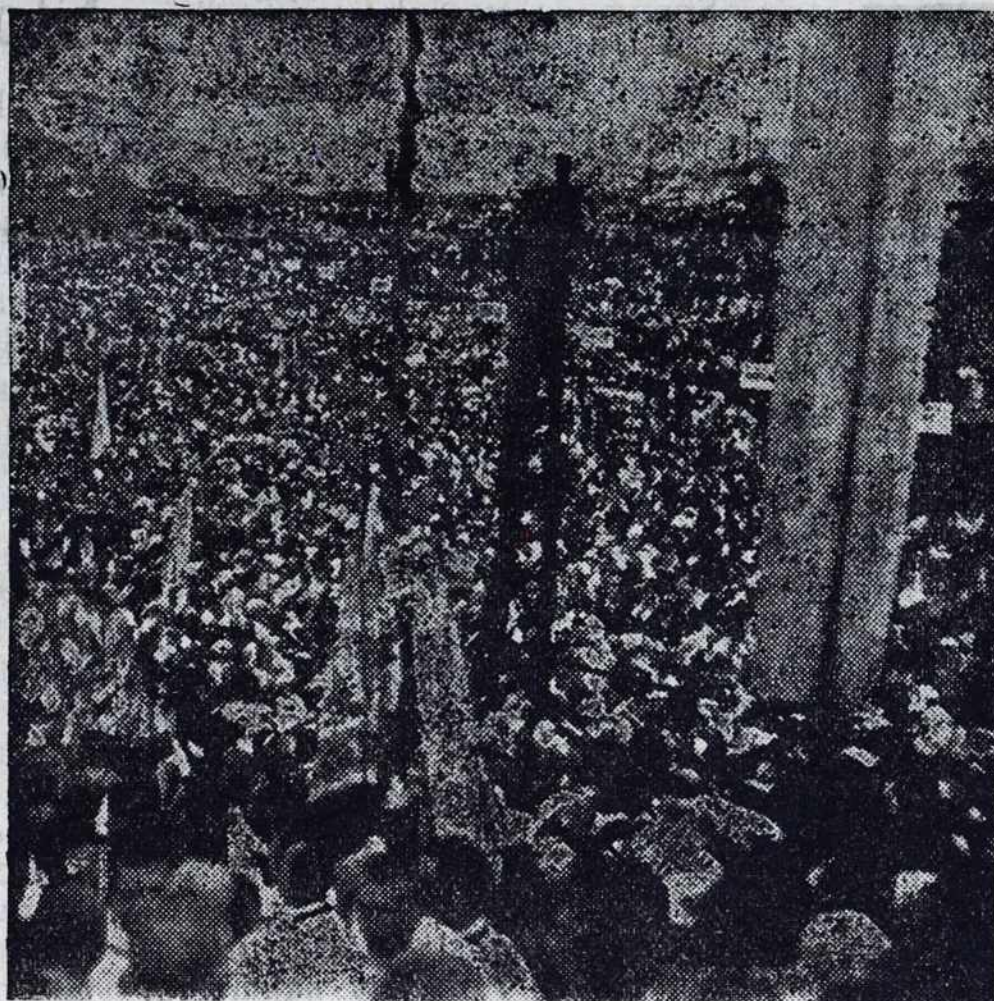
Mladini.

Katoličanskoj mladini Slovenske Krajine ščem par reči povedati od francuske katoličanske mladine.

Pred kratkim je *desetjetero francuskih katoličanskih dečkov*, šteri so vsi organizirani v Katoličanskoj Akciji, prišlo vkup v Lyon na spravišče. Spravišče mladine so obiskali trije kardinali i štiridvajsti pušpekov. Ka je zbrana mladina bila pri svetoj meši z največšov pobožnostjov navzoči, ne trbe posebi povdarjati. Pa od koj so si ti mladenci gučali ali ka so poslušali? Sedem govornikov je razpravlalo, kak se glasi krščanski navuk od mira? Povdarilo se je, da „*mir neje v tom, če nega boja, nego če vu jakostnom, socialnom življenji i deli pridemo do popolnoga pomirenja*“. Te reči je povedao Le Brun-Keris. Na kratko razložim našoj mladini, ka pomenijo te reči. Katoličanska Akcija je od Kristušovoga namestnika, svetoga Oče, v denešnjih časaj najbolje priporočana i celo zapovedana organizacija, ki se mora po vseh faraj vpelati. Glavni njeni namen je združiti duhovščino i vernike, ka eden ovoga pomagajo v spunjavanji Kristušove vere. Pozvana je pa v prvoj vrsti mladina za to delo. Mladina nosi v svojem srci usodo naroda, vere, duše za prišestna pokolenja. Če je mladina puna krivih navukov, bo prišestni rod pun krivih navukov. Če je pa mladina prepojena z pravim Kristušovim duhom, te bo té zavladao v bodočoj človečoj družbi. Nači biti ne more. Pravi duh, šteroga je pa Kristuš delio, je duh mirü. Od mirü so spevali angelje pri njegovoj zibelki, pri jaslicaj. Mir mora meti mladina, mir jakosti. Kakši mir je to? Mir, ki ga da zmaga nad samim seboj. Mlado telo ma velike borbe i velike vojske. Je stvorjeno, da razširi i gorđži po zakoni človeči rod. A to svojo

dužnost samo tak more verno spuniti, če stopi vu zakon z čistim srcem i zdravim telom, če njemi ne zmenša ali ne vzeme duševne i telovne moči razvüždanost i té prijatelica: pijanost. To sta tevi največšivi sovražnici mladoga tela. Če tevi premaga mladenec, ma mir. Mir z samimseboj je pa tudi mir z Bogom. Ki sebe premaga, dobi za plačo samoga Boga: večni mir. Z tem mirom je pa dano mladini v roke orožje, da si pribori ešče socialni mir. Ka je

žine, kde nega mira jakosti, se priselijo svaje, njevke tožbe; gospodarstvo ide dol, vrednost prepada. Dečko, ki pa premaga sebe i ostane čisti vu teli i duši, ne vživa samo znotrašnjega mira duševnosti, nego tudi mir v družini i je miriteo med prepirajočimi, je čuvar nedužnih, je ogenj, ki segreva i druge, da so do siromakov smileni, do betežnikov lübeznivi, do lazarov, ki neso pri popolnoj pameti, plemeniti, se ž njih ne norčarijo, nego jih zagovarjajo, do vseh so vlüdni, vsem želejo i iščejo mir, kakšega sami vživajo. Vse to nam vsakdenešnje življenje posvedoči. Mladina bo zato samo tak mogla pomagati duhovščini vu velikom i največšem deli odrešenja človeče družbe, če bode premagala sebe po čistosti i treznosti i s tema sestrama, kak z najjakšim orožjom segala med svoje bližnje i njim trosila dela lübezni, dela smilenosti na dušo i telo. Tü nastane pitanje, kak se pa pridobi mladina za to delo? Z lübeznostjov. Z lübeznostjov se mora vabiti od Cerkve, z odgovornosti punov odločnostjov se pa mora od starišov siliti na to jedino pravo pot. V vsakoj fari naj se vstanovi Katoličanska akcija i naj ma svoj posebni mladinski odsek, oddelek, kakše majo po vsem sveti; i naj se mladina v tej vodi k tistomi cili, na šteroga je

Spomin 1900 letnice Kristušove smrti v Ljubljani julija 30. Vnožina po dekanijaj levo.

to socialni mir? Socialni mir, je mir družbe, je mir z svojim bližnjim. Ki zmaga sebe, je sposoben, da zmaga tudi v bližnjem z lübeznostjov. Pa glejmo par zgledov za te mir. Razvüždani i pijani mladenec ne da mira svojega bližnjega največšoj dragocenosti, nedužnosti. Pa ne da mira tudi njegovoj vrednosti i njegovomi življenji. Po pijanosti i razvüždanosti se rodijo bitja, klanje i nesreča zapelanih dekeo z sramotov nezakonske dece. V tiste dru-

pozvana, da se najpre pripravi za dobre hišne očeve, za dobre občinare, za dobre poglavare i župane, za dobre delavce i kmete, da se pripravi, ka bo povsod i vsikdar puna s Kristušovim duhom i ka de delala s tem i v tom. Pod vsov odgovornostjov pa moramo povedati, da če ščemo mladino spraviti v te prepotreben tabor katoličanske akcije je dvoje potrebno. Prvo, brezpogojno, je, ka vodimo mladino na pot duševnoga življenja, ka njemi

radi lomimo krüh življenja, ka mamó najvekšo potrplivost z njenimi slabostmi, kratko, ka mladino vodimo večkrat k svetoj spovedi i dostakrat k svetomi obhajili, ka njej düšo v življenji vtrdimo. Mladina mora v [düši živeti. Če ne bo mela v düši življenja, nam sigurno odpove, kda se bomo najbole nanjo naslanjali. Ki nema zaslombe v Bogi, jo tüdi drüгим ne more dati, ar je slaba trstika, ki jo prvi vetriček zlomi. Drügo, ka moramo mladini dati, je veselje. Mlado srce je stvorjeno za veselje. Pošteno, sveto, nedužno veselje moramo dati mladini, ar samo s predgami jo obtežimo, ki je nagnjena samo na veselje. Skrbi jo itak čakajo i to velikanske, kda se vpreže v zakonski jarem. Mladost naj bo vesela i to nedužno vesela, poštena. Pesem, igra, čtenje, šport, izlet, vse prepojeno z Kristušovim veseljom, z njegovov nedužnostjov, nam ohrani mladino, nam reši narod, nam zagotovi mir z Bogom, mir z bližnjim, ar je ta mladina premagala največšega sovražnika mirü: samoga sebe.

Smrt našega dobrotnika
† MEŠKO MARTINA,
 č. kanonika pri Kapeli.

Na lepi Lovrenčov god, 10 augusta ob tričetrt na osem zajtra so mirno zaspali v Gosposi mil. g. Meško Martin častni kanonik i plebanoš pri Kapeli. Pokojni so živeli 88 let i se veselili velikomi, trdnomi zdravji. Pri Kapeli, na prijaznom breščeki so preživeli 56 let i tü so obhajali v vdanj lübezni svojih farnikov srebrno, zlato i biserno sveto mešo, ka je nalokomi dovoljeno od Vsegamogočnoga.

Pokojni so bili v najglobših prijateljskih zvezaj z našim velikanom, pokojnim Dr. Ivanocyjom pa tüdi drügimi našimi dühovniki. Na njihovoj bisernoj meši so Klekl Jožef, vp. plebanoš med drüгим povedali tüdi sledeče značilne reči od pokojnoga: V naših temnih, čarnih dnevaj, kda smo se borili za pravice slovenskoga naroda i naše narodno oslobodjenje, je Kapela z svojim plebanošom vsikdar nam naklonjenim Meškom bila svetilnik, ki nam je kazao pot, po šteroj naj hodimo; te nam je vlevao moč v borbi. Lejko trdim, da je bilo tak prijateljsko, tak lübeče razmerje med pokojnim Ivanocyjom i nami vsemi pa med gospodom jubilantom, da takšega razmerja niti dnes ne, kda vsi živemo v ednojistoj oslobojenoj domovini, Jugoslaviji, čeravno je zdaj tüdi prijateljsko, lübezni puno razmerje med nami to i onostran Müre. Pokojni so bili veliki prijateo našega lüdstva i njegove govornice. Od začetka so naročnik naših Novin i M.

Lista pa nesamo naročnik, nego tüdi podpornik, ki so nam leto za letom pošilali bogato naročnino i naše liste vsikdar prečteli gda drügih niti poglednoli neso. Blagoga i pobožnoga gospoda je vse poštuvalo i se je nešteto naroda zbralo v soboto 12 augusta na njegovom sprevodi. Dühovnikov je bilo 46. Sprevodne obrede so vodili od hiše do cerkve g. Veixl Jožef, dekan od sv. Križa, od cerkve na pokopališče pa Časelj Franc, kanonik iz Maribora. Te so držali tüdi predgo v cerkvi i v njej povdarili pokojnoga veliko lübezen do svojih farnikov, šterim so oča bili i za štere so več kak 15 jezero svetih meš opravili. Na pokopališči so se v imeni pokojnoga vsem zahvalili g. dekan Veixl.

Banovino je zastopao na sprevodi g. dr. Farčnik Anton, srezki načelnik iz Ljutomera. Dr. Terstenjak, srezki načelnik iz D. Lendave se je vdeležo sprevoda kak prijateo pokojnoga. Na grobi i po pokopi, so se povedale lepe reči od pokojnoga, da je bio: *sama zahvalnost, sama lübezen, džündž, biser dühovnikov.*

Sprevodila sta pokojnoga odličnoga boritela za pravice slovenskoga naroda tüdi Vesenjok Ivan, bivši minister i dr. Veber, profesor ljubljanskoga vseučilišča. Slovenska Krajina je bila lepo zastopana. Na sprevod so prišli č. kanonik Slepec Ivan z svojim kaplanom i bogoslovcom Gregorom, Bakan Jožef, prefekt Martinišča, Krantz Jožef tišinski plebanoš z bogoslovcom Gaborom, Zafošnik, cankovski kaplan i z Črenovec Bakan Štefan administrator z Klekl Jožefom vp. plebanošom. Med dühovščinov smo opazili tüdi g. dekana iz nemške Radgone Dr. Krausa.

Fara je dala brezplačno na razpolago automobile, ki so dühovščino vozili z Radenec gor h Kapeli. Sprejemao je pa te gosp. Zemljič narodni poslanec, ki se je tüdi vdeležo pokopa. Po želi pokojnoga je dühovščina dobila skromen obed na župnišči, ar je od daleka prišla i dugo mogla na vlak čakati. Prišli so najmre g. dühovniki z Ormoža, V. Nedelje, Ptuja g. prošt dr. Žagar pa z šče oddalnejših krajev. Pri obedi se je z najtoplejšimi rečmi spominao oskrbnik fare Škofič pokojnoga i razdelo med vso dühovščini spomin pokojnoga en dar, i naznano, da so pokojni čuvali skoz 47 let eden lagviček vina z svojih očinskih goric i ga določili gospodom za den sprevoda. Gospod oskrbnik so tüdi omenili, kak lepo so se njim pokojni zahvalili za vsaki najmenši trüd, predvsem, ka so jih duge mesece vsaki den prečistili. Letos so pokojni že samo trikrat mešüvali, ove dni se pa doma prečistili.

Kak so pokojni oči zatisnoli, je

šolska mladina pristopila k sv. spovedi i k sv. obhajili za pokojnoga. Isto so napravili i drügi, predvsem Marijina družba, štere kotrige so na den sprevoda darüvale Ježuša za düšo pokojnoga. Lübezen farnikov je grob pokojnoga oznotraj popolnoma ovenčala, zvünaj na grob pa je še ostalo 30 vencov. Domači i radgonski pevski zbor sta z žalostinkami počastila pokojnoga spomin, velika vnožina dobrih farnikov i drügih pa z gorečimi molitvami pri sv. meši i zvünanje. Sveto mešo so darüvali g. dekan Veixl za pokojnoga.

Smo više omenili, da so se pokojni prisrčno zahvalili svojimi kaplani, zdajšnjemi oskrbniki g. Škofiči za ves trüd. Pa te trüd je bio veliki. A gospod kaplan je z takšov lübeznostjov dvoro staromi gospodi i ga z takšov žalostjov objokao pri grobi, da sin oči ne bi mogo vekše lübeznosti skazati.

Plemenitom dobrotniki naj večna svetlost sveti. Ne spozabite se ž njegove düše!

Slovenska krajina.

Bogojina. Naš novomešnik g. Varga Jožef so bili poslani za kaplana h Gradi na našem Goričkom. Ali komaj so se napotili, da prevzemejo dühovno pastirstvo med tem našim dobrim siromaškim narodom, so dobili drügo pismo, všterom se njim naznanja, da do šli za kaplana v Št. Vid na Planino. To pa zavolo smrti i betega dühovnikov v tom kraji.

Črenovci. Vmrla je šolarica Hozjan Martina, Roza, po domačem Baligačova. Dete je dobilo škrlatinko, štera jo je pobrala. Mati deteta je pa ravno te, gda se je deklica v sobočkom špitali vojsküvala z smrtjov, porodila dvojčeti, dve deklici.

Poslanec g. Pavlič med nami. Gospod poslanec Pavlič so nas obiskali preminoči teden. Glavni namen njihovoga obiska je bio, da prinesejo našemi kraji veseli glas, ka je g. minister za prosveto Stankovič za to, ka Sobota dobi popolno gimnazijo. V Soboti v hoteli pri Kroni se je zbralo do 50 lüdi, ki vsi so bili za gimnazijo zvün ednoga, šteroga pa so za to fest meli za svoje. V Črenovcih pa so se zbrali dijaki i pazlivo pa zahvalno poslušali g. Pavliča veselo naznanilo. G. Pavlič so se vozili v družbi svojih bivših dijakov.

Strela je vužgala v soboto 12 toga meseca na Ivancih i je zgorelo več posestev. V istomčasi je gorelo tüdi prek na Štajarskom i okoli vo-grske meje.

Beltinci. Jako lepo je uspela igra „Cvrček za pečjo“, štero je dnes teden igrala kat. mladina pri Kreslini.

Po katoličanskem sveti

Dijaštvo za misijone. V mestu

Lille na Francuskom so se zbrali to sproletje pod vodstvom kardinala Lienarta dijacje. Komaj dve leti, da se je nastavilo društvo i to dvoje, za katoličanske študente, ki bi podpirali misijone, pa že ma to dvoje društvo 143 odsekov, svoj list, na šteroga je že 1300 dijakov naročenih. Svoje spravišče so začeli s tem, da so vsi bili pri svetoj meši i se vsi pri njej prečistili. Za tem so pa dijaki poslušali krasna predavanja, štera so vužgala posvet pred njimi kak se morajo boriti, ka delati kak doktorje, kak apotekarje, kak inženirje itd. polega duhovnikov, da pridobijo uboge zamorce na katoličansko vero, po šterih segajo boljšeвики. Na spravišče je prišo tudi iz Afrike črnc Dr. Llouis Pinto, ki oblečen v domačo črnko obleko, je z globokov žalostjov srca odkrivoal nevole svojega čarnoga naroda, kak je zapuščen, kak je zavržen i na to bridko pa glasno zajokao i jokao dugi čas. Na navzoče je ta lübezen napravila nedopovedlivi vtis i so se vsi odločili, da vse mogoče včinijo, naj samo kemveč lüdi pripe-lajo k Jezušovej veri, ar mi nismo samo zato pozvani, da delamo doma v lastnoj domovini, nego povsod za duše, štere vse so Jezušove. Pripomnimo pri tom poročili, ka bi nas nezmerno veselilo, če bi naša akademska mladina stopila naisto pot kak so njihovi francoski pajdašje, ka bi se poglobila v misijonsko pitanje. Jako bi želeli, da bi našo akademsko društvo „Zavednost“ že letos držalo edno misijonsko predavanje, ka tak jako žele to naš narod. Iz samih iger naš narod nema nikaj, ali pa celo malo, potrebno je

dnes den važnejšim pitanjom se posveti, med te pa gotovo spada v prvovrsti misijonstvo. Že naprej povemo, ka to zadevno misijonsko predavanje bi nadalüvalalo tisto staro našo miseo, ki smo je pred vnogimi leti obelodanili v Novinaj, najmre, ka bi Slovenska krajina mela svojo malo misijonsko pokrajino. Misijonare mamó že, mejmo tudi pokrajino, ki mo jo gordržali.

Komunisti proti svetomi leti.

Brezbožniki celoga sveta so razglas poslali celom sveti v šterom se organizirajo proti svetomi leti, kak spomini 1900 letnice Kristušovoga trpljenja. Sveti Oča so na to agitacijo s tem odgovorili, ka po vsod zahtevajo ustanovitev Katoličanske akcije.

Spomin na stare.

Baša kak kosec.

Med svetovnov bojnov je bilo. V večih družinaj ne bilo doma moškoga, vse je bilo na bojišči. Ženske so mogle same delati, pa vsega ne so zmagale ar so bile slabotne i deca pregingava. V Filovcih je bila neka siromaškejša žena, ki ne dobila nikše pomoči, da bi njej što pomogeo travnik pokositi, sama si ga je pa nikak ne mogla. Potožila se je pokojnomi plebanoši g. Baša Ivani. Ka so te napravili? Odločili so se ka do šli sami kositi Stopijo v nedelo na predganco i naznanijo sledeče: Vütro me nede doma, zato ka morem iti v Filovce travo kositi. To je pomagalo. Drügo jütro, prle kak so oni ta prišli, je travnik bio že pokošen. Pokosili so ga sami Filovčarje.

Vnožine naroda razvrščene po dekanijaj desno.

Politični razgled.

Fašisti na Irskom.

Proti vladi irskoga predsednika De Valere, ki je spravo sloboščino irskomi narodi, so se organizirali pod vodstvo generala O Duffyja fašisti plavih srakic (robač) ki ščejo vrčiti predsednika i sami vzeti v roko oblast kak je to napravio Hitler v Nemčiji i Mussolini v Italiji. Pač ta küga nezdravoga nacionalizma se širi po celom sveti. Irski parlament se mora noč i den stražiti, da ga fašisti ne zažgejo. Lastnoga naroda sinovje se sovražijo i kolejo brez zroka, samo da pridejo na vlast tisti, ki ta ne spadajo.

Revolucija na Kubi.

Leta 1898 so Kubančani, čeravno

so tudi Španjolci, pregnali lastne brate Španjolce iz svojega orsaga, ar neso bili ž njimi zadovoljni. Postali so samostalni i sklenili z Amerikov dve pogodbi. Edno tak zvano večno, štera da Ameriki oblast, da čuva ona i jedino ona samostojnost Kube. Po drügoj pogodbi pa Amerika ma prva pravico skleniti z Kubov razne trgovinske pogodbe i ka niedna drüga država nemore dobiti teliko pravic kak Amerika. Mochado je bio dozda predsednik republike Kube, ki leži na morji med Severnov Amerikov i Mehikov. Te človek je protiustavno ostao na svojem mestu i za peneze podpirao bogate Amerikance, ki so v Kubi polovico zemle vzeli v najem, da tu delajo cukker. Kuba je edna najlepših i rodovitnejših zemel na sveti. Siromaški narod je delao vse za bogataše i dobivao sramotno nizke plače na račun obogatnje svojega predsednika i tujincev. Dugo zato ne mogo trpeti strašne nevole i se je začeo buniti. Nato je amerianski predsednik Roosevelt priporočao predsedniku Machadi, da naj odstopi. Te pa se je zdaj napravilo za prijatela naroda i pravi, da naj se Amerika nikaj ne meša notri v njihove zadeve i ka de proti Ameriki z orožjom šo, če de se ta notri mešala. Teklo je že precu krvi i nevemo kak se bo cela stvar zasükala. — Machado se je pa na zadnje le vdao i je odstopo z predsedniškoga mesta.

Okoli po sveti.

Marija se je prikazala v Belgiji.

Pred šestimi meseci se je prikazala Bl. D. Marija v občini Beauraingi v Belgiji, maloj pasterskoj dečici

i ednomi kmeti. Kmet je naznalo, da njemi je Marija povedala, ka se 5. avgusta pali prikaže, Te den, na god Snežne Device Marije, je zato več stojezer romarov prišlo na te kraj. V okolici od 30 kilometrov je bilo vse zasedeno. Kmet je postao zameknjeni i je pali vido Marijo, štera njemi je zapovedala, naj zida kapelo na tom kraji, v šteroj dobijo betežniki zdravje. Cerkvena oblast ešče nikaj ne povedala od toga, dali so prikazni istinske od Boga ali pa mogoče samo kakša zmotnjava od sovražnika človečega roda. Zidanje kapele je pa dovolila cerkvena oblast.

Slovesnosti v Nitri. Zdaj je poteklo 1100 let, ka se je v srednoj Europi zidala prva krščanska cerkev. Ta se je zidala v Nitri na Slovaškom

pod vojvodom Pribinom, ki je bio tudi vojvoda Slovenske krajine. Od leta 830 do 833 se je zidala ta cerkev i svedoči, da smo kulturo v Srednjo Evropo prinesli mi Slovani. Dr. Kmetko Karol, nitranski pušpek so z slovesnov svetov mešov odprli to redko i lepo cerkveno i zgodovinsko proslavo.

Po državi.

Ciril-Methodova družba obhaja v Ptūji od 8 do 10 seprembra spominsko slavnost na tiste žalostne dni, kda so Nemci pred 25 leti na občnom zbori te družbe v Ptūji napadnoli Narodni Dom i zbrane Slovence pa je bili i smrtno ogrožali, plūvali i sramotili. Narod je trpo, a zmagao je. Dnes je Ptuj sloboden i pravice ma Slovenec, ki je prebivao i tudi bo na toj zemli.

Potopila se je naša trgovska ladja „Treči“ poleg talijanskoga morskoga brega, ar je voda prišla h kreti.

Biserna i srebrna meša. Na Brezjah, lepom Marijinom romarskom kraji sta obhajala te dni svoje jubileje dva ljubljanskiva pušpeka, Dr Jeglič svojo biserno mešo, Dr. Rožman pa svojo srebrno. Oba cerkveniva dostojanstvenika sta se zahvalila Materi božoj za velike milosti duhovniškoga stana. Pobožni romarje so se vdeležili veselja oba jubilanta. Med romari se je te tudi nahajao g. Herman Ferdo, kaplan pri sv. Jūriji.

Nedela po Risalaj XI.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Evang. sv. Marka VII.

Vu onom vrejmeni: Vö idoči Jezuš s krajina Tirusa, prišo je po Sidoni k morji Galileanski, med krajinov Dekapolisa. I pripelali so k-njemi glühoga i nemoga; i prosili so ga, ka bi položo na njega roko. I pelavši njega od vnožine na stran, pūsto je prste svoje vu vūha njegovoga; i plūnovši, dotekno se je jezika njegovoga, i prav je gučao. I zapovedao je njim, ka bi nikomi ne pravili. Od koga bole je pa njim on prepovedao, od toga bole so oni vöglasili; i tem bole so se čūdivali, govoreči: dobro je vsa včino, i glūhe je včino čūti, i nejme gučati.

Jezuš včini vse. Ve je sam pravo, ka brez njega nikaj ne moremo delati. Nikaj, ne malo i ne veliko, kak pravi sv. Augustin. Najbole pa ne moremo čūti prave istine i te gučati. Jezik i vūha za istino on odpira. Prosimo ga te moči pri sv. prečiščavanji, ka mo vsikdar samo istino gučali i samo istino poslušali.

Dijaško polje.

„Slov. kat. akad. društvo Zavednost“ je priredilo igro „Cvrček za pečjo:“ minulo nedeljo v Beltincih pri Kreslini, prejšnjo pa v Lendavi v dvorani čč. šolskih sester.

Igra je dobro uspela, zlasti v Lendavi. Žal, da je v Lendavi iz tehničnih razlogov nismo mogli uprizoriti zvečer. Tako pa je marsikoga, ki nas

PREKOSNICE.

Štiri letni Franc vidi, kak mama sestrico nadajajo. Pa pita: „Mama, te velki falat, Rozika sama pojej?“

*

Löwenstein je bio dovec i žena njemi več dece nahala. Pa se je podrgoč oženo, in si je edno dovico zeo, štera je tudi več dece prinesla k hiži. Eden den pride Löwenstein domo, pa velka breka v dvorišči. „Ka pa je?“ pita ženo. „Ja, to je, ka tvoja, pa moja deca bijejo najno deco.“

*

Eden mladenec je dosta vina pio, pa gda njemi hūdo gratalo, se za edno soho prijao. Pa si tak guči sam pred sebov: „piti sam, dosta pio, to priznam liki, toga maloga, beloga psiča, da sam pojo, to nemorem znati.“

K O D A J I

je malo nūcana

slamorenica

na tri kose, kak tudi stoječa ali posūseno otava i zraven okoli 3000 kg ranoga roza krompira, šteri se tudi oda na drobno i spravi na dom. Interesenti se naj zglasijo, pri

Brūnec Ferdinandi
Veržej št. 27.

je nameraval obiskati, topli popoldan zvil ven v naravo. Posebno obžalujemo, da nas iz navedenega razloga — morda tudi iz drugih razlogov — niso obiskali tovariši dijaki iz Lendave, ki študirajo na Madžarskem. Saj smo zlasti od njih, svojih kolegov, čakali prisrčnega sprejema. Posebno pa smo se veselili prilike, da sklenemo z njimi prisrčno prijateljstvo ki naj bi nas vezalo v pametnem razumevanju narodnostih in kulturnih posebnosti naših bratov po krvi, Slovencev ob Rabi, in enako njihovih bratov, Madžarov, ki so naši državljani, in — na podlagi katoliških načel — v skupni borbi za kulturno in narodnostno popolno svobodo obojih v okvirju obeh držav.

Na željo večih naših prijateljev

Podalšaj si življenje!

Življenje moremo podalšati, betege preprečiti, betežne ozdraviti, slabi okrepčati, nestalne očvrstiti i nesrečne osrečiti!

KA JE ZROK VSAKŠE BOLEZNI?

Oslablenje živcov, potrtoost, izgūba dobrih prijatelov ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijov, slab način življenja i dosta drūgih vzrokov.

ZADOVOLSTVO

je najbolši vračiteo! So poti, ki te morejo pripelati do dobroga razpoloženja, oživiti Tvoj značaj, napuniti te z novim vūpanjom; ta pot je pa opisana v razprvi, ki jo more vsaki, ki jo žele, dobiti taki i

ČISTO BREZPLAČNO!

V toj maloj priročnoj knigici je raztolmačeno, kak more v kratkom časi i brez ovire med delom ojačiti živce i mišice, odpraviti slabo razpoloženje, trūdnost, razmišlenost, oslablenje spomina, nerazpoloženje za delo i nešteto drūgih betežastih pojavov, zahtevajte to razpravo, ki vam bo nūdila dosta veselih vör. — Poštno zbirališče:

ERNEST PASTERNAK, BERLIN SO.

Michaelkirchplatz 13. Abt. 890.

V Dolnji Lendavi v Glavni ulici se odda v najem en trgovski lokal,

v isti hiši in sicer v prvem nadstropju se oddajo štiri sobe z vsemi pritiklinami.

Interesenti se naj oglasijo pri:

NEMETHY ŠTEFANU, trgovcu
v Dolji Lendavi.

v Lendavi smo pripravljani, da igro ponovimo o Božiču. Igrali bi takrat v dvorani „Pri kroni“, da omogočimo dostop večjemu številu cenjenega občinstva. Zato že zdaj naprošamo gospode v Lendavi, ki imajo odločilno besedo pri odru v dvorani „Pri kroni“, da nam dobrohotno omogočijo ta nastop. Nastop domačega dijaštva v Lendavi naj bi bil predvsem merilo za kulturni nivo naše krajine, nič manj pa tudi odločen nastop naše narodnostne zavesti ob najsevernejših mejah Jugoslavije.

Ravno tako tudi sporočamo našim prijateljmom v Soboti, ki so želeli, da tam igramo, da drage volje ustrezemo njihovi želji; in to o Božiču kakor v Lendavi.